

Derfor er det vigtigt, at historien bliver skrevet, og derfor er det vigtigt, at Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier kommer i sving, og derfor er det vigtigt, at folkeskolen, historieskriverne og politikerne har den type af grundlæggende debatter, som vi har her i dag.

Jeg vil gerne sige til hr. Søren Hansen og til hr. Henrik Svane og hr. Peter Duetoft og hr. Ole Sohn og også til Venstres ordfører og Det Konservative Folkepartis ordfører: Tak for den tilsvarende påvisning og påmindelse! Jeg tror, at alle har været inde på det, også hr. Søren Søndergaard og andre. Jeg tror, at vi en gang imellem, i hvert fald med jævne, passende mellemrum, skal tage debatter af denne her karakter. Jeg vil også sige det til Kristeligt Folkepartis ordfører, ja til alle. Jeg tror, det er vigtigt.

Når det er sagt, vil jeg gerne bekræfte, at det forslag til vedtagelse, der skal tages stilling til, er et forslag, der forpligter. Kulturministeren har så rigtigt sagt det, og jeg kan kun tilslutte mig kulturministerens bemærkninger. Det er et forslag, der gør en forskel. Det forpligter. Det fremgår alene af det næstnederste afsnit, hvor der tales om, at der løbende skal rapporteres til Folketinget om eventuelle problemer. Der tales reelt om, at regeringen pålægger sig selv en opgave, der går ud på at følge udviklingen meget, meget nøje. Kulturministeren vil gå tættere på. Jeg skal bare bekræfte det.

Jeg vil også gerne over for hr. Ole Sohn bekræfte, at regeringen tager punkt 7 i Stockholmerklæringen meget, meget alvorligt og meget konsekvent. I Stockholmerklæringen hedder det jo, at staterne vil tage alle nødvendige skridt for at lette adgangen til arkiver, så alle dokumenter om holocaust kan blive tilgængelige for forskningen.

Jeg synes, at når jeg forbinder det med det, hr. Ole Sohn selv sagde om, at vi naturligvis ikke er interesserede i personfølsomme oplysninger, og det, hr. Henrik Svane var inde på af tilsvarende karakter om at beskytte privatlivets fred, og i virkeligheden også det, hr. Søren Søndergaard sagde om, at ingen af os har jo interesse i den type af oplysninger, for det er ikke det, vi går efter, det er ikke det, vi har brug for, det er ikke det, der hjælper os til at skrive historien, så synes jeg, at vi med regeringens forslag til vedtagelse har det rigtige grundlag.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg vil opfordre til en hurtig behandling af lovforslaget om Centeret for Holocauststudiers etablering – i virkeligheden er det jo for folkedrabs- og holocaust-

studier. Lad os få det vedtaget, så snart det overhovedet er praktisk muligt, og lad os komme i gang med det forpligtende arbejde, som jeg føler vi virkelig har foran os.

Og som sagt: Tak for en god og en vigtig debat!

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Statsministeren havde jo nogle korrekte betragtninger, specielt omkring historieskrivningen. Og jeg deler Berlinske Tidendes bekymring, da man skulle anmelde en ny historiebog skrevet af Benito Scocozza, historikeren, som har skrevet en ny historiebog om det sidste århundrede og behændigt fuldstændig har glemt Pol Pots rædselsregime, behændigt fuldstændig har glemt Stalins rædselsregime. Det er eksempler på, hvordan også historikere kan være med til at lave historieforfalskning.

Men når så statsministeren bruger formuleringen om, at vi ikke må sove – underforstået, at vi ikke må glemme at se de skrækeligheder, der foregår rundt omkring, så er spørgsmålet jo: Hvornår vågner vi så med hensyn til Tibet? Hvornår er det folkemord, hvad kineserne begår i Tibet? Eller sagt på en anden måde: Hvor mange tibetanere skal dø, før det er et folkemord? For det er jo svært en gang imellem at finde ud af, hvad den danske regerings holdning er. Når det gælder om at sælge varer til kineserne, så er det måske ikke folkemord endnu, men hvornår er det så?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Både i sin ordførertale og nu her i anden runde var hr. Kim Behnke inde på, at man ikke måtte glemme alle rædslerne under Stalin og Pol Pot, og hvad de hedder alle sammen. Det er jeg fuldstændig enig i. Jeg vil bare bede hr. Kim Behnke forstå, at det, at vi i dag koncentrerer os om holocaust med udgangspunkt i Holocaustkonferencen, ikke er at glemme eller at nedgøre de andre folkemord. Men det, der gør holocaust speciel i mine øjne, er jo, at det opstår i et demokrati. Det er det, der giver det en helt speciel dimension. Jeg er enig i, at der er myrdet lige så mange eller måske endda flere mennesker end under nogen af de andre folkemord, men det er jo en selvstændig interesse, som vi også tidligere i debatten har været inde på, hvad det er, der sker i 1922-1933 i et demokrati, der får menne-